

det hele er et led i et spil, som er betydelig større, og hvor det derfor kan være svært at komme igennem med nok så berettigede, konkrete ændringsforslag.

Det, som vi jo ser, er, at lovforslagene samlet set indebærer en centralisering af området, som på mange måder er i strid med den politiske udvikling, man tidligere har tilstræbt, hvor opgavevaretagelsen havde undergået en decentralisering, naturligvis med hensyn til, hvor det var ræsonnabelt, at områderne kunne bære.

Vi ser jo også i den store mængde af ministerbeføjelser, som er puttet ind i den her lovgivning, at det giver ministeren nye magtmidler. Selvfølgelig kan man håbe på, at vi i Kulturudvalget og andre steder kan drøfte de her ting med ministeren, sådan at man kan få lidt mere styr på tingene, men på den anden side er det i hvert fald det, der er intentionen.

Så ser man også, at ting bliver centraliseret, ikke fordi det er fornuftigt, ikke fordi det er nationalt, for man ved godt, det er regionalt, men nu har man jo afskaffet det regionale niveau, så noget gør man så af samme grund statsligt, nationalt, til andet siger man så, at det må kommunerne klare i et samarbejde, uden at man dog har sikret sig, at det samarbejde bliver etableret, og uden at man har sikret sig, at der er nogen, der er forpligtet til at tage initiativet. Det er ligesom det, man har snakket om, at regionerne jo godt kan tage initiativer til nye ting. Det er behæftet med det afgørende problem, at hvis man ikke i forvejen ved, hvem der vil betale for noget om 3-4 år, så skal man ikke sætte det i værk.

Jeg tror, at hvis man skal have den sikkerhed for, at noget bliver til noget om 3-4 år, så er der stor risiko for, at man ikke sætter noget i værk. Og desuden har man jo – det fremgik af debatten – i hvert fald ikke længere tænkt sig at have de mennesker, som har arbejdet med de her ting på et amtsligt plan, ansat i regionerne. Det kan være, de bliver ansat i kommunerne, det kan være, de bliver ansat i private firmaer, det kan også være, de bliver ansat andre steder, men de er i hvert fald ikke det sted, hvor man kan være sikker på at de har den idé, det udgangspunkt at komme med til det regionale.

En enkelt ting, og det skal være min sidste bemærkning her, er jo sammensætningen af de her råd, der snakkes om skal nedsættes i kommunerne, eller som kommunerne kan nedsætte, hvis de kan finde ud af det. Der er to problemer i det.

For det første er der det, som mange har påpeget, at kommunerne nok bliver nødt til at gå sammen om dem, hvis de vil lave dem. Og når der nu ikke findes en eller anden ramme for, at det skal man gøre, så er der jo i hvert fald en vis risiko for, at det ikke sker, for det vil jo også give kommunerne betydelig større frihed til at agere, hvis de ikke har nogen råd. Så kan de kulturelle udvalg i kommunerne jo bare gøre, som de synes, og så kan de lytte til den sagkundskab, de har behov for – synes de selv.

Det andet problem, synes jeg, er, at man ikke lægger op til, at når man laver sådan nogle råd, så er der nogle regler for, hvordan de skal sammensættes. Det overlader man til den lokale definition af saglighed. Den behøver ikke at være ringere end Folketingets, men én ting er i hvert fald sikker: Det åbner op for en betydelig grad af vilkårlighed.

Der må jeg sige, bare som min afsluttende bemærkning, at der, hvor der er centralisering i det her element, er det skidt, der, hvor der er decentralisering, er det også skidt, så alt i alt er det meget skidt. Derfor ville jeg gerne have været lige så positiv som hr. Ole Sohn og lovet, at jeg nok skulle indgå i udvalgsarbejdet. Det vil jeg også godt, hvis kulturministeren vil love, at vi sådan set godt på en række områder kan bryde med de principper, der ligger bag hele den her reform – og det tror jeg i grunden ikke at kulturministeren hverken kan eller vil.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Først og fremmest mange tak for debatten – indtil videre. Vi har jo i debatten været langt omkring, senest med hr. Per Clausens meget konstruktive oplæg her.

I mit indlæg her og nu vil jeg nøjes med at forholde mig til de overordnede perspektiver i kommunalreformen på kulturområdet og til det foreliggende lovforslag. Bemærkningerne vedrørende de øvrige tre love, som Folketinget skal behandle senere, vil følge, når vi når dertil.

Det er jo en grundidé i kommunalreformen på kulturområdet og i de fire lovforslag, vi behandler i dag, at initiativer med lokal betydning skal forankres lokalt, mens initiativer med national betydning skal forankres nationalt.

KL 13.10

Det er derfor en overordnet hensigt med lovgivningen vedrørende kommunalreformen på kulturområdet at sikre en balance mellem på den ene side den lokale forankring af kulturinitiativer i de nye stærkere kommuner og på den